

OPEN ACCESS

Manuscript ID:
TAM-10022025-9811

Volume: 10

Issue: 2

Month: October

Year: 2025

P-ISSN: 2454-3993

E-ISSN: 2582-2810

Received: 02.09.2025

Accepted: 29.09.2025

Published: 01.10.2025

Citation:

Sakthivel, G., & Sankara Narayanan, K. (2025). Interrogative Particle “Aekaaram” and Emphatic Particle “Aekaaram.” *Shanlax International Journal of Tamil Research*, 10(2), 29–35.

DOI:

<https://doi.org/10.34293/tamil.v10i2.9811>

*Corresponding Author:
sakthivelganesan17495@gmail.com

This work is licensed under a Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License

Interrogative Particle “Aekaaram” and Emphatic Particle “Aekaaram”

G. Sakthivel

Ph.D. Research Scholar, Sangappalagai for Tamil Development
University of Madras, Chennai

<https://orcid.org/0009-0002-7727-7174>

Dr. K. Sankara Narayanan

Assistant Professor & Head of the Department
Sangappalagai for Tamil Development, University of Madras, Chennai

<https://orcid.org/0000-0002-6260-8164>

Abstract

Letters that have a prolonged sound are called long vowel letters or elongated letters. These letters are aa, ee, oo, ae, ai, no, and au. What is special about this is that according to Tholkappiyar’s reference, the long letter ‘Ae’ has a unique characteristic. The letter ‘ae’ is noted by Tholkappiyar and other grammarians as standing as an interrogative letter, conveying the meaning of a question. Tholkappiyar also states that the letter ‘Ae’ is used as a conjunction. Further, he specifies that the elongated form expresses meaning even as a word. This article explores in detail the ways in which the letter ‘Ae’ is used.

Keywords: Akaram, Long Soung Vowels, Tholkappiyam, Tamil Kappu Iyam, Interjection, Adjective, Monosyllabic, Assurance

References

1. Vaa. Suba. Manikam - Manik Velumiyangal Tholkappiyam Ezhuthadikaram Noonmarabu - Tamilmaan Publications, T. Nagar, Chennai - 2017
2. Dr. P.S. Subramaniyachari - Tholkappiyam Ezhuthikaram Commentary - Muruga Vilas Jananukula Press, Tiruchirappalli - 1937
3. Puzhavar. Som. Ilavarasu – Nannool Ezhuthadikaram– Manivazhkalar Publications, Parimunai, Chennai – 2003
4. Puzhavar. Mi. Kasuman, Tamil Kaapu Iyham– Kasuman Publications, Marthandam. 2005
5. Ilavarasu, Som., Nannool Ezhuthikaram, Manivazhkalar Publications, Chennai. 2009 (Fourth Edition).
6. Subramanian, C., Speech Communication, Nattar Varakkaarai Research Center, Palayankottai, 1998
7. Tholkappiyam Ezhuthadikaram - Ilampooranar Commentary, Sharada Publications, Chennai. 2006 (Second Edition)
8. Pavananthi Munivar, Nannool Viruthiyurai, Kamala Kugan Publications, Chennai. 2004.
9. Veluppillai, A., Tamil History Overview, Kumaran Book House, Colombo. 2002.

இடைச்சொல் ஏகாரமும் உரிச்சொல் ஏகாரமும்

க. சக்திவேல்

முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்
தமிழ் மேம்பாட்டுச் சங்கப்பலகை
சென்னைப் பல்கலைக்கழகம், சென்னை

முனைவர் கி. சங்கர நாராயணன்

உதவிப் பேராசிரியர் மற்றும் துறைத்தலைவர்
தமிழ் மேம்பாட்டுச் சங்கப்பலகை
சென்னைப் பல்கலைக்கழகம், சென்னை

ஆய்வுச்சுருக்கம்

நீண்டு ஒலிக்கும் தன்மை கொண்ட எழுத்துகளை நெட்டெழுத்துகள் அல்லது நெடில் எழுத்துகள் என்று அழைக்கின்றனர். அவ்வெழுத்துகள் ஆ, ஈ, ஊ, ஏ, ஐ, ஓ, ஔ என்பனவாகும். இதில் சிறப்பு என்னவெனில் தொல்காப்பியர் சுட்டுதலின்படி ஏ-என்னும் நெடில் எழுத்து தனித்தன்மை வாய்ந்ததே. ஏ-என்னும் நெடில் எழுத்து வினா எழுத்தாக நின்று வினாப் பொருளை உணர்த்துவதாகத் தொல்காப்பியரும் மற்ற இலக்கணிகளும் சுட்டுகின்றனர். அதே ஏ-என்னும் எழுத்து இடைச்சொல்லாகவும் பயில்கிறது என்கிறார் தொல்காப்பியர். மேலும் ஏகாரம் உரிச்சொல்லாய் நின்றுப் பொருள் உணர்த்துவதாய்க் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். ஏ-என்னும் எழுத்து பயன்படுத்தப்படுகின்ற பாங்கினை இக்கட்டுரை விரிவாக ஆய்கின்றது.

திறவுச்சொற்கள்: ஏகாரம், நெடில், தொல்காப்பியம், தமிழ் காப்பு இயம், இடைச்சொல், உரிச்சொல், ஓரெழுத்து ஓருமொழி, தேற்றம்.

முன்னுரை

தொல்காப்பியர் இலக்கணம் அடிப்படையில் சொற்களைப் பெயர்ச்சொல், வினைச்சொல், இடைச்சொல், உரிச்சொல் என்ற நான்கு வகைக்குள் அடக்குவர். எழுத்துக்கள் கூட சொல்லாகலாம் என்பர் இலக்கணம் வகுத்தோர். அவ்வகையில் எழுத்துகள் எவ்வகையில் அடங்கும் என்பதை ஏகாரம் வழி கண்டறிவோம்.

எழுத்துக்கள்

தொல்காப்பியர் அகரம் முதல் னகரம் வரை கொண்ட எழுத்துகளை முதல் எழுத்துகள் என்று முதல் நூற்பாவாகக் கூறி

தொடங்குகிறார். அவ் முதலெழுத்துகள் உயிரும் மெய்யும் சேர்ந்தது என்கின்றார்.

எழுத்தெனப் படுப

அகரமுதல் னகர இறுவாய்

முப்பஃதென்ப

சார்ந்துவரல் மரபின் மூன்றலங் கடையே

- (தொல். எழுத்து. 01)

உயிர் எழுத்துகளைக் குறில் மற்றும் நெடில் என்ற இருவகைகளில் அடக்குகின்றனர், இலக்கண நூலாசிரியர்கள்.

அவற்றுள்,

அ இ உ எ ஓக்குறி லைந்தே

ஆ ஈ ஊ ஏ ஐ ஓ ஔ நெடில்

- (நன். 8-9)

தொல்காப்பியர், நெடில் எழுத்துக்களையும், அவற்றின் மாத்திரை அளவுகளையும் சுட்டிக்காட்டுகிறார். அத்துடன் எகர, ஓகர எழுத்துகளில் குறில், நெடில் வேறுபாடு காட்டிட குறில் எழுத்துக்களுக்கு எழுத்துகளின் மீது மெய்போலப் புள்ளி பெறும் என்று அதன் வடிவத்திற்கு நூற்பா கூறி விளக்குகிறார், தொல்காப்பியர்.

ஆ ஈ ஊ ஏ ஐ

ஓ ஔ என்னும் அப்பால் ஏழும்

ஈரள பிசைக்கும் நெட்டெழுத் தென்ப

- (தொல். எழுத்து. 04)

ஏ என்னும் எழுத்து

உயிர் எழுத்து வரிசையில் 8-வது எழுத்தாய் அமைந்தது ஏகாரமாகும். இவ்வெழுத்து மிடறு என்னும் கழுத்தில் உண்டாகும் காற்றால் ஒலிக்கும் என்கின்றார், தொல்காப்பியர். வாய் திறத்தலாகிய அங்காத்தலால், மேற்பல்லின் அடியை, நாவினது அடிவிளிம்பு சென்று பொருந்த ஏகாரம் பிறக்கிறது.

இ ஈ ஏ ஐ அங் காப்போடு

அண்பல் முதல்நா விளிம்புற வருமே

(நன். எழுத்து. 77)

ஏகாரம் மெய் எழுத்துகளுடன் இணைந்து “ஓ” - என்னும் இரட்டைக் கொம்பு குறியுடன் பயன்படுத்துகிறோம்.

வினா எழுத்துகள்

வினா எழுத்துகளைத் தொல்காப்பியர் மற்றும் பவணந்தி முனிவர் அவரவர் காலத்திற்கு ஏற்ப, தொல்காப்பியர் காலத்தில் ஆ, ஏ, ஓ என மூன்றாகவும், பவணந்தி முனிவர் காலத்தில் ஆ, யா, எ, ஏ, ஓ என ஐந்தாகவும் கூறியுள்ளனர். பின்னர் வரும் இலக்கண ஆசிரியர்களும் அவ்வண்ணமே உரைக்கின்றனர். தொல்காப்பியத்திற்கு உரைவகுத்த இளம்பூரணரே ஏகாரமும், யகர ஆகாரமும் வினாப் பெறுமெனக் கொள்க என்றுரைக்கிறார்.

சொல் நோக்கில் பார்த்தால் சுட்டும் வினாவும் இடைச்சொற்களாய் அமைகின்றது. ஏகாரமும் ஓகாரமும் பிறபொருட் குறிப்புக்களும் வருதலால் இடையியலில் நூற்பாக்கள் அமைத்துள்ளனர், இலக்கணிகள். குறில்கள் சுட்டாதலும், நெடில்கள் வினாவாதலும் இயற்கை நயமுடையன எனச் சிறப்புற விளக்குகிறார், வ.சுப.மாணிக்கனார்.

ஓரெழுத்து ஒருமொழியாக ஏகாரம்

இங்ஙனம் நோக்கும்கால் ஏகாரம் என்பதை எழுத்தாய் நோக்கில் அது வினாவாகப் பார்க்கலாம். அதுவே அதனைச் சொற்கள் என்ற நோக்கில் பார்க்கும்போது அது இடைச்சொல்லாய் மாறி அவ்விடத்திற்குரிய குறிப்புப் பொருளை உணர்த்துகிறது. உதாரணமாக, ஏ என்றால் அதனை நன்னூலார் ஓரெழுத்து ஒருமொழி அடிப்படையில் ஏவுதல், அம்பு என்று பொருளுரைக்கின்றார். இதுவே சேந்தன் திவாரத்தில்,

ஆ ஈ ஊ ஏ ஐ ஓ ஔ என்னும்

இவ்வெழுத்தும ஏழிசைக் குரவே

என்று அகாரசாதகம் என்ற வடமொழிக்குச் சான்றாதல் என்று மாணிக்கனார் தம் உரையில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இடைச்சொல்லாக ஏகாரம்

இடைச்சொற்கள் என்பது பெயரையும் வினையையும் சார்ந்து வரும் சொற்கள் எனலாம். இவற்றிற்குப் பொருளினை உணர்த்துவதில்லை. பெரும்பாலும் பெயர் மற்றும் வினையின் பொருளினை உணர்த்தி நிற்கும். இது எழு வகைப்படும். அவை, சாரியை, காலம் காட்டும் இடைநிலைகள், வேற்றுமையுருபுகள், அசைநிலைகள், இசை நிறைகள், குறிப்பாற் பொருள் உணர்த்துவன, உவம உருபுகள் போன்றவை. சிலவற்றினை எழுத்து வடிவிலும் சிலவற்றினைச் சொல் வடிவிலும் அதிலும் அச்சொல்லின்

பொருளினை நோக்கினால் தான் அது இடைச்சொல்லா என்பதனை அறிய இயலும். சொல் கொண்டு நோக்கும்போது சுட்டும் வினாவும் அதன் குறிப்புப்பொருள் உணர்த்தும் தன்மையால் இடைச் சொற்களாய் அமைகின்றது.

அதிலும் நாம் காணும் ஏகாரம் ஆனது ஒரெழுத்து வடிவத்தைக் கொண்டது.

தேற்றம் பிரிநிலை வினாஎண் என்றா எதிர்மறை ஈற்றசை இசைநிறை என்றா அவ்வேழ் பொருளிலும் வருமே ஏகாரம் - (தமிழ்க் காப்பு இயம்-372)

ஏகாரம் இடைச்சொல்லாய் நின்று தேற்றம், வினா, பிரிநிலை, எண், ஈற்றசை, இசைநிறை ஆகிய பொருளை உணர்த்தி வருகிறது என்றார், தொல்காப்பியர். தற்காலத்தில் தோன்றிய தமிழ்க் காப்பு இயத்தின் ஆசிரியர் புலவர். மீ.காசுமனோ மேலும் எதிர்மறை என்ற ஒன்றையும் இணைந்து கூறியுள்ளார். கால வேறுபாடுகளால் இலக்கணங்களில் மாற்றங்கள் தோன்றிய வண்ணம் உள்ளது.

ஏகார இடைச்சொல் உதாரணங்கள்

1. தேற்றம் - உண்டே மறுமை
2. பிரிநிலை - அவருள் இவனே கள்வன்
3. வினா - நீயே கொண்டாய்
4. எண் - நிலமே நீரே தீயே வளியே
5. எதிர்மறை - யானே கொண்டேன்
6. ஈற்றசை - என்றும் ஏத்தித் தொழுவொம் யாமே
7. இசைநிறை - ஏள இஃதொத்தன்
ஏகாரம் என்னும் எழுத்து மெய்யெழுத்து சேர்ந்து இங்குக் காணப்பட்டாலும் மே என்பதில் ம்+ஏ என்ற உருவம் தான் அங்குப் பயின்றுள்ளது.

தேற்றம்

தேற்றம் என்பதற்கு அழுத்தமாகச் சொல்வது என்று பொருள். உண்டு மறுமை என்று கூறுவதற்கும் உண்டே மறுமை என்று

உரைப்பதற்கு சிற்சில வித்தியாசங்கள் உள்ளது. உண்டே என்று அழுத்தி கூறுவதால் மறுமை உண்டு என்பது புலனாகிறது.

சாத்தான் வந்தானே - என்பதில் சாத்தான் வந்தான் என்று கூற முடியும். சொற்கள் சூழ்நிலையைப் பொருத்துச் சிலவற்றிற்கு அழுத்தம் கொடுத்து உரைப்பதால் அது அந்தச் சொல்லை உயர்த்தி உரைக்கின்றது. சாத்தான் வந்தானே என்று உரைப்பதால் சாத்தான் வந்தான் என்பது அச்சொல் உரைக்கும் இடத்தில் உள்ள அனைவருக்கும் அழுத்தத்தைக் கொடுத்து நிற்கின்றது.

தேற்றப் பொருளின் ஏகாரமானது தற்காலத்தில் அகரமாய்த் திரிந்துள்ளதைக் காணமுடிகிறது. உதாரணமாக - அவனே வந்தான் என்று ஏகாரத்தில் வழங்கப்பட்டு வந்தது தற்காலத்தில் அவ(ன்) வந்தான் என்றும் அவ(ன்) போனான் என்றும் அகரத்தைக் கொண்டு முடிகிறது

பிரிநிலை

பிரிநிலை என்பது ஒன்றிலிருந்து ஒன்றைப் பிரித்துக்காட்டுதல் என்று பொருள். அவருள் இவனே கள்வன் என்பதில் பலர் அமரும் அல்லது இருக்கும் இடத்தில் இவனே கள்வன் என்று அவனை மட்டும் தனியே பிரித்து காட்டுகிறது.

சாத்தனே வந்தான் - என்பதில் பலரும் வந்திருப்பார்கள் போல அதில் குறிப்பாகச் சாத்தனே வந்தான் என்று அவனை மட்டும் தனியே பிரித்துக் காட்டுகிறது.

வினா

வினா என்பது கேள்வி கேட்பது என்று பொருள். நீயே கொண்டாய் என்று கூறுமிடத்து நீ என்பதை மட்டும் ஏகாரம் இணைந்து வினாப் பொருளை கொடுக்கிறது. நீயே என்று மாறி நீயே கொண்டாய் என்றானது.

எண்

எண் என்பது ஒருமை, பன்மை என்று பொருள். நிலமே நீரே தீயே வளியே என்பதில் ஏகாரம் நிலம், நீர், தீ, வளி என்று நான்கு பொருள்களைக் குறிக்கிறது.

எதிர்மறை

எதிர்மறை என்பது எதிர்பொருளைத் தருவது. யானே கொண்டேன் என்பதில் யான் கொண்டிருக்கவில்லை என்ற எதிர்மறை பொருளைக் கொடுக்கிறது. யான் உடன் ஏகாரம் இணைவதால் யான் என்பதை அழுத்தம் கொடுத்து யான் கொண்டு இருக்கவில்லை என்று உரைக்கின்றது.

ஈற்றசை

ஈற்றசை என்பது சொல்லின் ஈற்றில் வந்து அசை நிரப்பும் என்பதாகும். என்றும் ஏத்தித் தொழுவொம் யாமே - என்பதில் யாமே என்று வாக்கியத்தின் இறுதிச் சொல்லில் ஏகாரம் இணைந்து அசை நிறைவிக்கின்றது.

இசைநிறை

இசைநிறை என்பது வாக்கியத்திற்கு இசை சேர்க்கும் அல்லது பொருள் நிரப்பும் சொல் ஆகும். ஏஎ இஃதொத்தன் என்பதில் ஏ என்பது எ இஃதொத்தன் என்பதற்கு இசையைநிறைவிக்கும் பொருட்டு உள்ளது.

உரிச்சொல்லாக ஏகாரம்

தொல்காப்பியர் ஏ - என்னும் எழுத்திற்கு பெற்று (பெருக்கம்) என்னும் பொருள்களைக் கொடுத்துரைக்கின்றார். பெற்று - பெருக்கம். “ஏகல்லடுக்கம்”. “ஒரேஎ மழை”, “ஒரேஎ கல்லடுக்கம்” என்பதை முன்பு “ஏ” எனத் தனித்துக் கூறியிருப்பர் போலும். (பெற்று - பெற்ற பெருமாள் - பெத்த பெருமாள் - பெரிய பெருமாள். தெலுங்கில் வழங்கும் சொல்) - என்று தமிழண்ணல் இதற்கு உரைக் காண்கிறார்.

மல்லல் வளனே; ஏ பெற்றாகும்

- (தொல். சொல். உரிச். 788)

ஏகாரம் என்பது நற்றிணையில் ஏ கல்லடுக்கம் என்று பெற்றுதல் என்னும் பொருளிலும், இக்காலத்தில் பற்றுதல் என்னும் பொருளிலும் வருகின்றது.

ஏகாரமனது உரிச்சொல்லில் சேனா வரையார் காலத்தில் பெற்று- பெருக்கம் என்று பொருள்பட்டது என்று கூறுகிறார்.

ஏ என்னும் குறிப்புரிச்சொல் “பெற்று” என்னும் பொருட்டாய் வரும். (பெற்று - செல்வம் - பாக்கியம் என்னும் பொருளது) பெற்று என்பதனடியாகப் பிறந்ததே “பெற்றம்” (ஆன்) என்பதாகும். பெற்று என்பதற்குப் பெருக்கம் எனப் பொருள் கூறுவார் சேனாவரையார். அது பொருந்துமாரில்லை என்று பாவலரேறு பாலசுந்தரனார். ஏகல் லடுக்கம் (நற்-116) என்பதில் இது பெயரடையாக வந்து உரிச்சொல்லாயிற்று என்கிறார்

இக்காலத்தில் பற்றுதல் என்றானது. தற்போதெல்லாம் பயன்பாட்டில் கூட இல்லை எனலாம். ஏகாரத்தை ஒருவரை பெயரிட்டு அழைப்பதைக் காட்டிலும் ஏ இங்கேவா-என்றுஒருமை(தாழ்வாகநடந்து வதற்கு)யில் உரைக்கின்றார். தாழ்வாக அல்லது இழிவு ஏ பயன்படுத்தபடுவதைக் காணலாம். சில சமயங்களில் கோபத்தின் வெளிப்படாக ஏ-யோடு “ய்” சேர்ந்து ஏய் என்று உரைப்பதைக் காணலாம்.

ஆசிரியப்பாவில் ஏகாரம்

ஏகாரம் வினா, ஒரொழுத்து ஒருமொழி, இடைச்சொல், உரிச்சொல் மட்டுமல்லாமல் ஆசிரியப்பாவின் இறுதி சீராகவும் ஏகாரம் பயின்று வருவதை கொண்டே அது ஆசிரியப்பா என்னும் அடையாளம் காண்பதற்கு உதவுகின்றது.

நிறைவாக

சிறப்பு என்னவெனில் தொல்காப்பியர் சுட்டுதலின்படி ஏ-என்னும் நெடி

எழுத்து வினா எழுத்தாகவும், இடைச் சொல்லாகவும், உரிச்சொல்லாகவும் மற்றும் ஒரெழுத்து ஒரு மொழியாகவும், ஆசிரிப்பாவின் இறுதி சீராகவும் உள்ளது. மேலும் தற்காலத்தில் பயன்படும் சொற்களை நாம் ஆய்ந்து பார்த்தோமானால் ஏகாரத்திற்கு அதிகமாக நாம் அழுத்தம் கொடுத்தே பயன்படுத்தி வந்து இருக்கின்றோம். உதாரணமாக.

1. அடியே இவளே
2. நீ தானே நீதானே
3. அவனே செய்தான்

என்று இசை தன்மைக்கும், வினாக்கற்றிப்பிற்கும், கவிதைகளில் ஒசையை நிறைவிப்பதற்கும் பயன்படுத்துகின்றனர்.

ஏகாரம் மட்டுமல்லாமல் ஓகாரமும் வினா, இடைச்சொல் ஒரெழுத்து ஒரு மொழியாக பயின்று வருகின்றது. ஏகாரமனது தற்காலத்தில் தொல்காப்பியர் காலத்தில் பயன்பட்டதை ஒப்பிடும்போது குறைவாகவே பயின்று வருவதைக் காண முடிகிறது. பயன்படுத்தும் வகையில் இசையை நிறைவிக்கும் வகையிலேயே உள்ளது. சாதாரணமாக நாம் ஏகாரத்தில் பயன்படுத்தினாலே அது இசைப் பண்பினைப் பெற்று விடுகிறது.

ஏகாரத்தை வினாப்பொருளில் ஏன் என்று சொல்லின் முன்பு மட்டும் பயன்படுத்துவதைக் காண முடிகிறது. சொல்லின் முன்பும் பின்பும் பயின்று வரும் ஒரே வினா எழுத்து என்றால் அது ஏகாரம் மட்டுமே. ஆனால், தற்போது வினா சொல்லின் பின்பு உரைப்பதைக் காட்டிலும் முன்பு உரைப்பதை அதிகம் காணமுடிகிறது.

இடைச்சொல்லின் தேற்றப் பொருளின் ஏகாரமானது தற்காலத்தில் அகரமாய் திரிந்துள்ளது. உதாரணமாக - அவனே வந்தான் என்று ஏகாரத்தில் வழங்கப்பட்டு வந்தது தற்காலத்தில் அவ(ன்) வந்தான் என்று அவ(ன்) போனான் என்று அகரத்தை கொண்டு முடிகிறது.

இடைச்சொல்லில் ஏகாரமானது ஈற்றசை, இசைநிறையில் மட்டுமே தற்காலத்தில் பயின்று வருகின்றது. உரிச்சொல்லில் ஏகாரமானது நன்னூலார் காலந்தொட்டே பயன்படுத்தவில்லை என்பது தெரிய வருகின்றது. இங்கு ஏகாரம் தொல்காப்பியர் காலந்தொட்டு எங்ஙனம் பயின்றதைத் தற்காலம் வரை பயின்ற விதத்தினை அறிய முடிகின்றது.

துணை நூற்பட்டியல்

1. வ.சுப. மாணிக்கம், மாணிக்க விழுமியங்கள் தொல்காப்பியம் எழுத்ததிகாரம் நூன்மரபு தமிழ்மண்பதிப்பகம், திருநகர், சென்னை, 2017
2. டாக்டர் க.கு. சுப்பிரமணியசாஸ்திரி, தொல்காப்பியம் எழுத்ததிகாரம் - டாக்டர் க.கு. சுப்பிரமணியசாஸ்திரி குறிப்புரை - முருகு விலாஸ் ஜனனுகுலா பிரஸ், திருச்சி, 1937
3. புலவர் சோம.இளவரசு - நன்னூல் எழுத்ததிகாரம்-மணிவாசகர்பதிப்பகம், பாரிமுனை, சென்னை, 2003.
4. புலவர் மீ.காசுமான் - தமிழ்க் காப்பு இயம் - காசுமான் பதிப்பகம், மார்த்தாண்டம், 2005.
5. இளவரசு, சோம., நன்னூல் எழுத்ததிகாரம், மணிவாசகர் பதிப்பகம், சென்னை, 2009 (நான்காம் பதிப்பு).
6. சுப்பிரமணியன், சி., பேச்சொலியியல், நாட்டார் வழக்காற்றியல் ஆய்வுமையம், பாளையங்கோட்டை, 1998.
7. தொல்காப்பியம் எழுத்ததிகாரம் - இளம்பூரணர் உரை, சாரதா பதிப்பகம், சென்னை. 2006 (இரண்டாம் பதிப்பு)
8. பவணந்தி முனிவர், நன்னூல் விருத்தியுரை, கமல குகன் பதிப்பகம், சென்னை. 2004.
9. வேலுப்பிள்ளை, ஆ., தமிழ் வரலாற்றிலக்கணம், குமரன் புத்தக இல்லம், கொழும்பு, 2002.

10. தமிழண்ணல், தொல்காப்பியம் சொல்லதிகாரம், சென்னை, மணிவாசகர் பதிப்பகம், 2010.
11. சிவலிங்கனார் ஆ, தொல்காப்பியம் உரைவளம் சொல்லதிகாரம் உரியியல், சென்னை, உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், 2015 - 2016.
12. ச. திருஞானசம்பந்தம், நன்னூல்- சொல்லதிகாரம் காண்டிகை உரை, திருவையாறு, கதிர் பதிப்பகம், 2010.